

POSTANOWIENIE

Dnia 4 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

Protokolant Mikołaj Żaboklicki

w sprawie oskarżonego **Ł. S.**
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 4 listopada 2025 r.
w przedmiocie zażalenia obrońcy
na postanowienie Wojskowego Sądu Okręgowego w Warszawie z 25 czerwca 2025 r., sygn. akt So 1/25 o zmianę środka zapobiegawczego wobec mjr. rez. **Ł. S.**
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 25 czerwca 2025 r., sygn. akt So 1/25, Wojskowy Sąd Okręgowy w Warszawie nie uwzględnił wniosku obrońcy **Ł. S.** o uchylenie stosowanego środka zapobiegawczego w postaci dozoru przełożonego wojskowego - Dowódcy [...] ppłk A. G. połączonego z:

1. zakazem kontaktowania się w jakikolwiek sposób z pokrzywdzoną szer. N. B. oraz świadkami szer. A. C. plut. P. M. , szer. A. G. , st. kpr. M. S., st. sierż. M. K.,

2. zakazem zbliżania się do pokrzywdzonej szer. N. B. na odległość mniejszą niż 100 metrów.

W pkt. II zmienił ww. środek poprzez zastosowanie w jego miejsce środka zapobiegawczego w postaci dozoru policji sprawowanego przez Komendę Powiatową Policji w G. połączonego z obowiązkiem stawiania się oskarżonego mjr rez. Ł. S. w przedmiotowej jednostce policji z częstotliwością dwa razy w miesiącu, czyli co 2 tygodnie, oraz połączonego z zakazem kontaktowania się w jakikolwiek sposób z pokrzywdzoną szer. N. B. oraz świadkami szer. A. C. plut. P. M., szer. A. G., st. kpr. M. S., st. sierż. M. K. oraz zakazem zbliżania się do pokrzywdzonej szer. N. B. na odległość mniejszą niż 100 metrów.

Zażalenie na ww. postanowienie złożył obrońca Ł. S. i zaskarżył rozstrzygnięcie w części w jakiej doszło do zmiany środka zapobiegawczego i zarzucił rozstrzygnięciu:

1. nieuwzględnienie, że ustały przyczyny, wskutek których został on zastosowany wobec oskarżonego tj. będzie utrudniał postępowanie karne, w sytuacji, gdy nie zachodzi realna obawa mactwa, ucieczki czy ukrywania się oskarżonego;
2. niewskazania przesłanek, które w ocenie sądu determinują zasadność utrzymania środka zapobiegawczego w postaci dozoru policji wobec uprzedniego środka zapobiegawczego w postaci dozoru przełożonego wojskowego;
3. naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 249 § 1 k.p.k. poprzez zmianę stosowania środka zapobiegawczego wobec oskarżonego, mimo że nie zachodzi ogólna przesłanka stosowania tego środka zapobiegawczego - dozór policji i brak uzasadnienia, czemu do zabezpieczenia prawidłowego toku postępowania niezbędne jest stosowanie dozoru policji;
4. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, poprzez nieprawidłowe ustalenie, że ze strony oskarżonego zachodzi ryzyko mactwa, ucieczki lub utrudniania w inny bezprawny

sposób postępowania karnego, w sytuacji, gdy prokuratura zgromadziła już obszerny materiał dowodowy, w tym przesłuchania wszystkich świadków natomiast przed sądem trwa postępowanie dowodowe natomiast oskarżony ma zakaz kontaktowania się ze świadkami, a zatem oskarżony nie ma żadnej realnej możliwości wpływu na treść dowodów, a ponadto, mając na względzie dotychczasowy, ustabilizowany sposób życia mjr. rez. Ł. S. oraz jego niekaralność można z dużą dozą prawdopodobieństwa przypuszczać, że nie będzie on próbować uciekać lub ukrywać się, a co więcej, oskarżony złożył już wyjaśnienia przed Wojskowym Sądem Okręgowym oraz deklaruje on współpracę w wyjaśnieniu okoliczności sprawy.

Obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i uchylenie środka zapobiegawczego w postaci dozoru policji wobec mjr. rez. Ł. S. .

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie okazało się niezasadne, dlatego też Sąd Najwyższy utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie. Należy w pełni podzielić argumentację zawartą w postanowieniu Sądu Okręgowego w Warszawie. Stosownie do unormowania zawartego w art. 253 § 1 k.p.k., środek zapobiegawczy należy niezwłocznie uchylić lub zmienić, jeżeli ustaną przyczyny, wskutek których został on zastosowany, lub powstaną przyczyny uzasadniające jego uchylenie albo zmianę. W przedmiotowej sprawie, mając na względzie okoliczność zwolnienia oskarżonego z zawodowej służby wojskowej niezbędnym było dokonanie zmiany podmiotu sprawującego dozór nad osobą oskarżonego. Jednocześnie prawidłowo sąd uznał, iż w dalszym ciągu pozostają aktualne przesłanki, które legły u podstaw zastosowania przedmiotowego środka zapobiegawczego względem osoby oskarżonego.

Wbrew twierdzeniom obrońcy, w sprawie zachodzi duże prawdopodobieństwo, że oskarżony popełnił przestępstwo zaś zastosowanie dozoru policji jest uzasadnione koniecznością zabezpieczenia prawidłowego toku postępowania. Argumentując wywiedzione zażalenia, obrońca pomija, iż funkcją środka zapobiegawczego jest zabezpieczenie prawidłowego toku całego procesu karnego. Oznacza to, że stosując środki zapobiegawcze, sąd chroni nie tylko postępowanie dowodowe, ale ochroną może również objąć jego dalsze etapy, aż

do chwili rozpoczęcia wykonywania kary, zgodnie z art. 249 § 4 k.p.k. Stosowanie środków zapobiegawczych może zatem mieć miejsce nie tylko w celu zagwarantowania prawidłowego toku postępowania dowodowego, ale również później, tak jak w przedmiotowej sprawie.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.

[J.J.]

[r.g.]